

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592369200/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Det var aabenbart, at Rollen trods sin Lidenhed var mig for vanskelig, og jeg blev derfor glad ved Tanken om, at jeg havde en Hjælper, der idetmindste i en vis Udstrækning var mægtig; Penge. Næsten ligeoverfor Hotellet lykkedes det mig at faae leiet et Værelse tilgaden, og jeg leiede en Cabriolet til hele Dagen at holde udenfor. Saaledes paasede jeg paa, men opdagede Intet, ikke engang Hendes Vinduer. Sildig om Aftenen besluttede jeg at gaae et Øieblik hen i Kärthnerthorstrasse og see, om der mulig var Noget at opdage.

Idet jeg bøiede om et Hjørne, hørte jeg i faa Skridts Afstand foran mig Dansk med tydsk Accent: Det var Grev Fritz, der talte, og jeg kunde ikke tage feil af den lille Person, han gik med: Salling. Enten det nu var rigtigt eller ei, gik jeg saadan, at jeg kunde lytte – i Krig og Kjærlighed ere alle Midler tilladte. Greven talte langsomt og just ikke dæmpet; Dansk syntes ham vel i og for sig paalideligt i den fremmede By. Jeg hørte ham sige: »Tag nu ikke feil, lovertomorgen Formiddag præcise KL 11, om ogsaa De faaer en anden Ordre. Baronessens Kudsk bliver syg, og De kjører.»

»Ja, vel, Hr. Greve,» sagde Salling

»Men De kjører ikke, før i det Øieblik, jeg sætter mig op paa Bukken. De vil nok kunne kjende mig, om jeg ogsaa er usædvanlig paa klædt. Men i det Øieblik kjører De strax.»

»Ja, vel, Hr. Greve.»

»Og saa pas paa ved Hitzung! I det Øieblik Bonnen og Børnene ere ude af Vognen, og De seer mig springe ind, saa kjører De afsted, som om Djævlen var efter Dem, og hundrede Gylden for hver Mil i et Kvarter.»

»Ja, vel, Hr. Greve. Jeg skal tage de jydsk Hopper.»

»Ja. Lad mig nu høre, om De har forstaaet det.»

Salling gentog det og behøvede kun faa Rettelser.

Hvad var nu det? Complottet var tydeligt nok; men vilde Grev Fritz bortføre Baronessen med eller uden Baronens Vidende? Hvor dyb var den Afgrund af Nederdrægtighed, jeg var kommen til at see ned i?

Trods Vreden, der kogte i mig, søgte jeg at overveie, hvad jeg fornuftigvis kunde gjøre. Det eneste Øieblik, da jeg kunde gribe ind, var, naar der forelaa et Attentat, naar Greven vilde springe ind i hendes Vogn. Skulde jeg saa brydes med ham eller dræbe ham? Hvad vilde i heldigste Tilfælde Udfaldet blive for Hende? To Mandfolk hav-